

rencen. Den har i alt Fald vist paa mange Omraader, at den godt kan klare sig i Kampen overfor Udlandet". De Tal, jeg nævnede, med de 10 Lokomotiver, hvoraf de 6 gik til Milano og de 4 til Fabrikker her i Landet, vise fuldt ud, at den danske Industri saa udmærket godt kan klare sig over for Udlandet; og naar der henses til, at dansk Arbejde staar over Udlandets Arbejde, tør jeg her udtale, at det er endog billigere end det, man faar fra Udlandet.

De Udtalelser, jeg fremsatte angaaende Syning af Uniformer til Jernbanefunktionærer, vilde den højtærede Minister ikke røre ved. Han sagde, det drejede sig kun om det Spørgsmaal, om Arbejdet udbydes ved Licitation eller ikke; derpaa havde han svaret Ja, og dermed er saa den Sag færdig. Det er jo slet ikke det, man har ønsket at faa at vide, om der sker Licitation eller ikke; men det, der har givet Anledning til, at Sagen er dragen frem her, er det utrolig slette Arbejde, der blev lavet sidste Aar fra et Skrædderfirma her i København. Det er det, man ønsker at paatale, og det er det, man ønsker at komme bort fra, saaledes at Arbejdet kan blive leveret lige saa godt her, som det nu leveresovre i Jylland.

Med Hensyn til Ekstraarbejderne og Rengøringskonerne, som vi havde ønsket maatte faa en Uges Ferie og faa tilstillet Fripas ligesom andre Jernbanefolk, sagde den højtærede Minister, at det kunde han slet ikke indlade sig paa. Der maatte, sagde han, skelnes mellem faste og løse Folk, og han betegnede Ekstraarbejdere og Rengøringskoner som løse Folk. Men den højtærede Minister har vist ikke set, at vort Forslag vedrører kun dem, der have været ansatte i 2 Aar. Det er i den Henseende ligelydende med, hvad der foreslaas af den højtærede Forsvarsminister, der i Aar har indrømmet alle de Arbejdere, der have været beskæftigede i 2 Aar, en Uges Ferie uden Fradrag i Løn. Det samme ønske vi at faa overført paa Jernbanestaten. Der findes blandt Ekstraarbejderne Folk, der have gaaet som saadanne i indtil 20 Aar, saa de kunne dog langtfra betegnes som løse. Det kommer ikke den Sag ved, men ellers kunde der være Grund til at paatale det

urigtige i, at en Mand skal gaa som Ekstraarbejder i saa mange Aar; saa er den Pensionslov, der er given, intet værd for ham, naar han stadig skal gaa som Ekstraarbejder og ikke kan opnaa de Fordele, denne Pensionslov giver.

Den højtærede Minister mente, at naar vi for to Aar siden ikke havde stillet noget Forslag om at nægte en Bevilling til Normalmilitærtog, maatte vi ogsaa bevilge det i Aar. Nej, saadanne Slutninger har man ikke Lov til at gøre, at fordi man ikke ved en Lejlighed har foreslaaet at nægte en Bevilling til Normalmilitærtog, skulde deri ligge, at man maatte være bunden til evig Tid til at gaa med til alle de Normalmilitærtog; den højtærede Minister kan finde paa at forlange. Men naar den højtærede Minister vil fremsætte saadanne Forslag, synes jeg, at vi kunde forlange, at de vare nogenlunde motiverede. Men det ere de slet ikke, der følger ingen Oplysninger med. Og saa have vi for øvrigt ment, at naar der blev bevilget 18,000 Kr. til Normalmilitærtog for to Aar siden, kan det ikke være saa paatrængende nødvendigt, at vi atter nu skride til at bevilge 13,000 Kr.

Saa er der det andet Spørgsmaal, Posteringsspørgsmaalet. Jeg finder, at denne Bevilling slet ikke burde findes der, hvor den staar; den bør flyttes hen under Krigsministeriets Budget, da det er en ren og skær Militærbevilling.

Den højtærede Ministers Udtalelse om et Morgentog fra Ballerup til København glædede mig meget, og jeg takker ham for den Velvillie, han lod forstaa, at han nærede for denne Sag. Den højtærede Minister kaldte Frederikssundsbanen for en demokratisk Bane, og jeg tror, at han har fuldstændig Ret deri. Naar man sammenligner den f. Eks. med Kystbanen, der i mange Maader gør Indtryk af at være en Luksusbane, baade naar man ser paa dens Stationer og delvis paa det Publikum, der kører paa den, kunde der sikkert være Grund til ogsaa at gøre noget for Frederikssundsbanen. Det er jo blevet saaledes, at det er det demokratiske, der betaler sig. Det er jo nemlig den Side, hvor Demokratiet hører hen, der giver Indtægt i Statskassen; det rene Luksusbrug giver ikke meget i Statskassen. Som